

ikke kunde staves, et andet Afdelingsystem, der var nyttigere og hensigtsmæssigere. Udvalget maatte naturligviis betragte det Afdelingsystem, der forelaa, som Udgangspunktet, og det havde ingen Anledning til at undersøge, om der kunde dannes et ganske andet og maaffee nyttigere Afdelingsystem. Udvalget har ikke holdt paa Afdelingsystemet, fordi det først og fornemmeligt ansaae det for en meget besværlig Form for den forenede Rigsdag, da Anvendelsen af den efter den i Folkethinget udviklede Praxis antoges at ville blive saaringe, og da man hidtil kun har anvendt Afdelingsystemet med Hensyn til Valg. Som Forhandlingsform har Afdelingsystemet her i Landet aldeles ingen Erfaring for sig, men blot Erfaringen imod sig. I den første Rigsdag, hvor Grundloven blev vedtagen, gjorde vi Forsøg paa at benytte Afdelingerne paa den Maade — jeg siger „vi“; thi jeg var med — men jeg troer, at Alle, der deeltog deri, ville have det i Grindring, at det ikke førte til Noget og ikke frugtede synderligt eller opfordrede til fornyet Forsøg. Man har derfor beholdt Afdelingsystemet alene med Hensyn til Valgene, og her troer jeg da, at det er gaaet med denne Sikkerhed for Minoriteten, som det gaaer med de fleste Bestemmelser, man vil træffe, for at Minoriteten i en besluttende Forsamling skal sikkes paa anden Maade end ved den rigtige Takt og Anstandsfølelse, nemlig saaledes, at de Former, man udfinder, atter komme til at beroe paa Fleerhedens Takt. Saaledes beroer det — hvad der allerede er berørt og udviklet af den ærede Folkethingsmand for Balle Amts 3die District (Rehmann) — paa Fleertallet, om Valg skulle foretages her i Salen eller i Afdelingerne; og det beroer paa Fleerheden her i Salen at bestemme, hvormange af Valgene der skal foretages i Afdelingerne. Dernæst bemærkede den samme ærede Rigsdagsmand ganske rigtigt, at Afdelingernes Benyttelse just ikke fører dertil, at Minoriteten bliver repræsenteret som saadan, men blot til, at den bliver repræsenteret i Almindelighed; thi Afdelingerne føre kun til, at en Minoritet, der er temmelig stærk i Salen, har Udset til, idetmindste i nogle af Afdelingerne, at blive

til en Fleerhed; men der er aldeles ingen Sikkerhed for, at det indtræder i de Afdelinger, i hvilke de Medlemmer af Minoriteten sidde, som den helst ønsker indsætte i det Udvalg, der skal nedsættes. Af disse Grunde troer jeg, at det var, at Udvalget opgav den hele Tanke, og jeg troer ikke, at der endnu er fremkommet noget saadant Forsvar, der kunde lede til igjen at optage Afdelingsystemet. Den første ærede Folkethingsmand, der havde Ordet, har selv antydet, at det heller ikke var hans Hensigt, idetmindste ikke for Diebliffet, at ville arbeide derhen.

J. C. Larsen: Jeg vil tillade mig at tilføje et Par Ord med Hensyn til det Punkt, jeg før berørte. Det var ikke saameget med Hensyn til den praktiske Vigtighed af den omhandlede Sætning for den forenede Rigsdag, at jeg fandt mig foranlediget til at tage Ordet, men det var nærmest med Hensyn til den store praktiske Vigtighed, Sætningen iøvrigt har. Den gjælder nemlig ikke blot for den forenede Rigsdags, men ogsaa for den af ethvert af Thingene vedtagne Forretningsorden; thi Bestemmelserne herom ere de samme i Grundlovens §§ 70 og 71. Jeg skal dernæst bemærke, at Sætningen ikke blot er vedtagen af Folkethinget, saaledes som den ærede sidste Taler rigtigt paaviste, men saavidt mig bekendt ogsaa ganske bestemt af Landsthinget. I Landsthingets 2den Sæssion den 5te October 1850 yttrede navnlig Aldersformanden, den hoitærede 5te Landsthingsmand for 1ste Kreds (Orsted), uden at Saadant mødte nogen Indsigelse, sig saaledes: „Man kan uden Tvivl antage, at den Forretningsorden, som blev vedtagen i den sidste Sæssion, ikke blot blev vedtagen for den forrige Forsamling, men ogsaa for Fremtiden, naturligviis under det Forbehold, at den ogsaa kan forandres, og at den altsaa gjælder indtil videre.“ Endnu en 3die Bemærkning vil jeg tillade mig at gøre, nemlig, at den ærede Folkethingsmand for Holbæ Amt 2det District (Tscherning) idetmindste har seilet i hvad han bemærkede om, hvad der havde været Majoritetens Mening i Udvalget; men jeg skal ikke videre opholde mig herved.